

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/185/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6311205225
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Trubanová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2012:6311205225.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľky F. X. - AUTOŠKOLA, so sídlom Švermova 1028/8, Brezno, IČO: 31 203 711, zastúpenej JUDr. Marianom Holým, advokátom, so sídlom AK Brezno, B.Němcovej 1/A, proti odporcovi F. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXX/XX, B., o zaplatenie 596,65 Eur s príslušenstvom, na odvolanie odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Brezno, sp.zn. 6C/274/2011-39 zo dňa 20. apríla 2012, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľke 596,65 Eur, spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne od 13.10.2009 až do zaplatenia a nahradiť jej trovy konania, titulom uzavretej zmluvy na poskytnutie výcviku a za účelom získania vodičského oprávnenia zo dňa 25.03.2009, na tomto základe poskytnutého plnenia a vzniknutého dlhu zo strany odporcu voči navrhovateľke.

V odôvodnení okresný súd opierajúc sa o § 51 Občianskeho zákonníka mal za to, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá ústne nepomenovaná zmluva na základe písomnej prihlášky, ktorej predmetom zmluvy bolo poskytnutie služieb v zmysle ustanovení zák. č. 93/2005 Z.z. o autoškolách, konkrétne výučby a výcviku účastníkov prípravy na skúšku odbornej spôsobilosti na vydanie oprávnenia viesť motorové vozidlá, teda vodičského kurzu, s dohodnutou cenou vodičského kurzu 24 000,- Sk, z ktorej odporca vyplatil zálohu 200,- Eur. Prvostupňový súd vzťah medzi navrhovateľkou a odporcom okrem posúdenia podľa § 51 Občianskeho zákonníka, podriadil aj ustanoveniam zmluvy o dielo podľa § 853 Občianskeho zákonníka, ku ktorej je táto zmluva obsahom najbližšia. Na základe toho navrhovateľka bola povinná vykonať a poskytnúť výučbu za účelom prípravy žiadateľa, teda na absolvovanie skúšky spôsobilosti viesť motorové vozidlá a po absolvovaní kurzu bol odporca povinný zaplatiť celú dohodnutú sumu kurzu. Splatnosť ceny nebola osobitne dohodnutá, preto súd aplikoval § 634 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak nie je dohodnuté inak, platí sa cena až po skončení diela. Okresný súd mal za nepochybne zistené, že kurz odporcu bol ukončený dňa 12.10.2009 vydaním osvedčenia o absolvovaní kurzu, kedy nastala splatnosť jeho ceny. Odporca cenu kurzu nezaplatil, neurobil tak ani po písomnej výzve navrhovateľky, dostal sa do omeškania od nasledujúceho dňa, teda od 13.10.2009, na základe čoho súd žalobe v plnom rozsahu vyhovel a odporcovi uložil povinnosť zaplatiť zvyšok ceny absolvovaného kurzu vo výške 596,65 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 13.10.2009 až do zaplatenia v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nar. vlády 87/1995 Z.z. Súd neuznal námietky odporcu, že mu nebola poskytnutá možnosť absolvovania celého kurzu, že absolvoval menej jázd ako bolo zaznamenané v záznamníku o praktickom výcviku, že tento záznam nikdy nepodpísal, resp. nejde o jeho podpis, s poukazom na to, že navrhovateľka sa zaviazala poskytnúť odporcovi taký kurz, aby sa mohol zúčastniť skúšky odbornej spôsobilosti na vydanie oprávnenia viesť motorové vozidlá, čo aj splnila a odporca bol na tieto skúšky aj prihlásený. Z dokazovania vyplynulo, že odporca sa niekoľko-krát nezúčastnil predpísaných jázd z dôvodov, ktoré navrhovateľke neboli známe. Tiež po vystavení osvedčenia, prihlásení na skúšku pred dopravným inšpektorátom

sa túto skutočnosť odporcovi nepodarilo oznámiť pre jeho neznámy aktuálny pobyt a adresu pre doručovanie. Odporca svoje absencie vopred neohlásil, ani sa neospravedlnil, resp. neoznámil zmenu pobytu. V konaní samotný odporca uviedol, že ďalší priebeh výcviku bol pre neho už nepotrebný, keďže vodičské oprávnenie, pre ktoré sa pôvodne do kurzu zapísal, už nepotreboval. Okresný súd všetky tieto skutočnosti nepovažoval za rozporné s požiadavkou navrhovateľky na zaplatenie ceny poskytnutého kurzu, keďže z jej strany bola zmluvne dohodnutá povinnosť splnená, na základe čoho má nárok na zaplatenie ceny kurzu, pričom neabsolvovanie všetkých jazd kurzu, či neúčast' na skúškach, nemá vplyv na povinnosť odporcu zaplatiť túto cenu kurzu. Z týchto dôvodov potom okresný súd považoval za nehospodárne vykonávať dokazovanie znaleckým posúdením pravosti podpisu odporcu na záznamníku o vykonanom výcviku. O trovách konania okresný súd rozhodoval podľa § 142 ods.1 O.s.p., keď navrhovateľke ako úspešnej účastníčke v spore priznal náhradu trov konania spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku vo výške 35,50 Eur a v trovách právneho zastúpenia vo výške 228,39 Eur za 5 úkonov právnej pomoci po 38,18 Eur + 3x režijný paušál po 7,41 Eur a 2 x režijný paušál po 7,63 Eur, to všetko v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z.z..

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odporca majúc za to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a neúplne zistil skutkový stav veci a doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti a iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené. Uviedol, že pokiaľ sa navrhovateľka celý čas odvoláva na záznamník o praktickom výcviku a z neho vyplývajúce údaje, ktoré majú potvrdzovať pravosť jej tvrdení o absolvovaní celého kurzu sprostredkovaného jej autoškoolou odporcom, odporca sa zúčastnil len praktickej údržby 14.04.2009 a výcviku vo vedení vozidla dňa 23. 04., 24. 04. 25. 04. a 26. 04., ostatné dátumy, podpísané inštruktorom A., neboli ním absolvované, keďže sa nachádzal mimo územia SR, čo môže potvrdiť jeho matka, ako aj jej klient a dcéra klienta. Od 27. 04. 2009 bol na návšteve svojej matky, ktorá je zamestnaná ako opatrovateľka v rakúskej rodine a tu zotrval 21 dní. Pokiaľ sa nachádzajú v záznamníku podpísané dátumy o výcviku vo vedení vozidla a absolvovaní trenažéru, tak to potvrdzuje, že tento záznamník bol sfaľšovaný - zneužitý, nakoľko mu bol zrejme daný k podpisu ešte predtým ako jazdy absolvoval. K uvedenému prehlásil, že nie je pravda, že sa mal zúčastniť 3 hodín oboznámenia sa s vozidlom, toto trvalo max. 20 minút, 5 hodín praktickej údržby od 14. 04. do 06. 06. je tiež výmyslom, nič také neabsolvoval, išlo cca. o 30 min., tiež neabsolvoval výcvik na trenažéri, ani výcvik vo vedení vozidla A v počte 16 hodín, vozidla C 34 hodín. Je to výmysel svedka A., ktorý len konštatuje a zrejme nie s úplnou vážnosťou potvrdzuje skutočnosti uvedené v návrhu žalobkyne, je jej podriadený, čo len preukazuje jeho predpojatosť. Popiera absolvovanie jazdy s inštruktorom F., toho nikdy nestretol a ani ho nepozná. Namietá, že navrhovateľka ho dostatočným spôsobom neupovedomila o termíne konania skúšky, jej prehlásenie, že nebolo možné sa s ním skontaktovať, považuje za účelové, keďže býva na adrese trvalého bydliska. Odmieťa aj dohodnutú cenu, ktorá nebola dohodnutá riadne a nie je v súlade ani so zákonom o cenách, keďže cenník, na ktorý sa navrhovateľka odvoláva nebol súčasťou prihlášky na absolvovanie kurzu a cena nebola konkretizovaná, resp. jej jednotlivé zložky. Podľa neho súd neskúmal, akým spôsobom bola dohodnutá táto cena, keďže súčasťou prihlášky nebol cenník a kde a medzi kým bola dohodnutá konkrétna cena služby. Vzhľadom na skutočnosť, že je nezamestnaný, požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov. Navrhol, aby odvolací súd návrh žalobkyne v celom rozsahu zamietol a pokiaľ by odvolací súd nezrušil napadnutý rozsudok, a tento potvrdil vo veci samej ako vecne správny, navrhuje, aby v súlade s § 150 O.s.p. vzhľadom na dôvody a okolnosti, za ktorých došlo k vzniku sporu, ako aj na jeho sociálne a spoločenské pomery rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania na súde prvého stupňa ani v odvolacom konaní. Poukázal, že požiadal svoju mamu a jej zverenú opatrovanú osobu, ako aj jej dcéru, o podpísanie čestných prehlásení na potvrdenie jeho tvrdení o neprítomnosti na území SR, ktoré priložá v prílohe. V prílohe predložil potvrdenie o evidencii na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny. Následne podaním doručením na krajský súd 30. 08. 2012 odporca predložil listiny nachádzajúce sa na č. l. 75 - 82 v nemeckom jazyku.

K odvolaniu odporcu zaslala navrhovateľka prostredníctvom právneho zástupcu vyjadrenie, v ktorom uviedla, že súd vykonal všetky navrhované dôkazy, na základe vykonaného dokazovania dospel k úplným a správnym skutkovým zisteniam, po vyhodnotení dôkazov jednotlivo ako aj v ich vzájomnej súvislosti vec správne právne kvalifikoval a rozhodol plne v súlade so skutkovým stavom a platným právnym poriadkom. Pokiaľ odvolateľ namietá sfaľšovaný záznamník o praktickom výcviku, tak tento záznamník sa vyplní počas absolvovania výcviku a jeho správnosť potvrdzuje uchádzač o vydanie vodičského oprávnenia až po jeho skončení. V danom prípade odporcu bol záznamník ním vlastnoručne podpísaný až po jeho úplnom vypísaní. Pri podpise bol prítomný odporca a navrhovateľka, obaja osobne.

Považuje za účelové dodatočne produkovať dôkazy o údajnej neprítomnosti odporcu na území SR, navyše si odvolateľ odporuje, keď tvrdí, že dňa 14.04.2009 sa zúčastnil praktickej údržby, následne na inom mieste odvolania uvádza, že nič také neabsolvoval. Pomýlené sú aj tvrdenie odporcu o tom, že nebol zúčastnený ani na výcviku na trenažéri, k čomu poukazuje na výpoveď svedka A., ktorý je držiteľom vlastnej licencie na výcvik uchádzačov o vodičské oprávnenie, na základe čoho môže svoju činnosť vykonávať sám alebo pre viacerých majiteľov autoškôl, nie je priamo podriadený navrhovateľke, ale za svoju činnosť zodpovedá orgánom štátu, ktoré mu licenciu udelili. Podľa navrhovateľky je bezpredmetné, či oznámila termín konania skúšky na získanie vodičského oprávnenia odporcovi a je irelevantné čo mohlo spôsobiť, že sa informácia k odporcovi nedostala. Žalovaná je cena výcviku, ktorú je odporca povinný zaplatiť bez toho, aby nakoniec vodičské oprávnenie získal. Cena bola určená v súlade s cenníkom, ktorý bol oficiálne v autoškole zverejnený, už pri podpísaní prihlášky do kurzu bol odporca s cenou oboznámený, bola mu poskytnutá zľava z dôvodu kombinácie oprávnení na viacero skupín súčasne. Pri tomto dojednaní o cene zložil odporca aj predpavok vo výške 200,- EUR, doteraz výšku ceny za absolvovanie kurzu nenamietal. Čo sa týka odporcových tvrdení o údajne nových dôkazoch, má za to, že tieto skutočnosti boli odvolateľovi známe už v priebehu konania a mal možnosť navrhovať doplnenie dokazovania. Dňa 20.04.2012 bolo pojednávanie nariadené na piatok v popoludňajších hodinách na žiadosť samotného odporcu, napriek tomu sa pojednávania nezúčastnil, mal dostatok času navrhovať vykonanie dôkazov, čo však neurobil. Jeho súčasné návrhy na dokazovanie nemožno akceptovať, neprineslo by to ani nič nové do konania. Navrhovateľka vyjadrila pochybnosti o tom, že by bol odporca v hmotnej núdzi, má vlastné motorové vozidlo, ktoré zo zisťujúcich dôvodov zapísal na svoju matku. Súčasne bol spolu so svojou niekdajšou partnerkou spoluvlastníkom bytu, ktorý obýva a tento byt bol za nejasných okolností prepísaný na meno jeho matky. Aj evidencia na ÚPSVaR je podľa názoru navrhovateľky účelová, pretože na nezamestnaného si odporca nažíva nad pomery. Má za to, že nie je dôvodné oslobodenie od súdnych poplatkov a trov konania, naviac keď odporca tieto skutočnosti uvádza až pri podaní odvolania. V odpore proti platobnému rozkazu Okresného súdu v Brezne sp. zn. 1Ro/230/2011 žiadne takéto skutočnosti neuvádza a doposiaľ o oslobodení od súdnych poplatkov nežiadal. Navrhuje, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny v celom rozsahu potvrdil. Súčasne navrhuje nepriznať žalovanému oslobodenie od súdnych poplatkov a zaviazat ho na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 45,81 Eur, ktoré špecifikovala.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov, ďalej aj „OSP“) preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných odvolaním podľa § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že nie sú podmienky ani na potvrdenie, ani na zmenu napadnutého rozsudku, a preto v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. f) a h) OSP napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Podľa § 120 ods. 4 OSP súd je povinný okrem vecí podľa odseku 2 poučiť účastníkov že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v §205a.

Podľa § 153 ods. 1 OSP súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Podľa § 154 ods. 1 OSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR (právo na súdnu a inú právnu ochranu) každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (právo na spravodlivé súdne konanie) každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorým rozhodne o jeho občianskych právach a záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. (...)

Vychádzajúc z vyššie citovaných ustanovení a predovšetkým § 120 ods. 4 OSP vyplýva pre prvostupňový súd zákonom stanovená poučovacia povinnosť a tomu zodpovedajúce právo účastníka na takéto poučenie s výnimkou nesporových konaní (§ 120 ods. 2 OSP), v ktorých účastník nenesie žiadne dôkazné bremeno a nemá ani žiadnu dôkaznú povinnosť, pretože v nesporovom konaní sa uplatňuje vyšetrovacia procesná zásada, ktorej obsah realizuje súd. Platná procesná úprava (§ 120 ods. 2 a 3 OSP) to vyjadruje tak, že vo veciach, v ktorých konanie možno začať aj bez návrhu, ako aj v konaniach o povolenie uzavrieť manželstvo, o určenie a zapretie rodičovstva, o osvojiteľnosti, o osvojenie, vo veciach obchodného registra a v konaniach o niektorých otázkach obchodných spoločností a družstiev (§ 200e) je súd povinný vykonať ďalšie dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu, hoci ich účastníci nenavrhlí a súd v týchto veciach si nemôže osvojiť skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov. V nesporovom konaní sa nemôže uplatniť ani § 120 ods. 4 OSP. Naopak je to v sporovom konaní, v ktorom je súd povinný pred procesným rozhodnutím o skončení dokazovania alebo pred rozhodnutím bez nariadenia pojednávania poučiť účastníkov v rozsahu § 120 ods. 4 OSP, ktorý sa týka najmä času, do ktorého možno predložiť alebo navrhnúť dôkazné prostriedky, dôsledku nesplnenia tejto povinnosti, významu a použiteľnosti neskôr predložených alebo označených dôkazov a skutočností len v rozsahu a za podmienok uvedených v § 205a OSP. Pokiaľ si prvostupňový súd túto povinnosť nesplnil, zažalil konanie okrem porušenia tohto práva účastníka, aj vadou prípadného nenáležitého zistenia skutkového stavu vo veci, keď v zmysle § 153 ods. 1 OSP súd rozhoduje na základe skutkového stavu, ktorý vyplynul z vykonaných dôkazov, ako aj z tých skutočností, ktoré akceptoval z prednesov účastníkov, na základe čoho skutkový základ rozhodnutia sa teda obmedzuje uvedeným ustanovením OSP na skutkový stav, ktorý sa tvorí v sporovom konaní podľa prejednávacej zásady a zásady kontradiktórnosti. V tomto smere je preto relevantným vo vzťahu k účastníkom konania v sporových veciach splnenie poučovacej povinnosti zo strany súdu podľa § 120 ods. 4 OSP, keď poskytnutie poučenia v zmysle citovaného zákonného ustanovenia je nevyhnutné najmä zaprotokolovať výslovne do zápisnice o pojednávaní, pokiaľ splnenie tejto poučovacej povinnosti súdom nevyplýva taktiež výslovne z iných listín založených v súdnom spise. Dôležitosť náležitého poučenia má miesto najmä v sporových veciach, v ktorých sa nariadilo viacero pojednávaní, v priebehu dlhšieho, niekedy aj viacročného obdobia, takže účastníci sporu nemajú vždy reálnu príležitosť správne pochopiť procesný význam poučenia, ktoré je ex lege záverečným úkonom v dokazovaní majúúcim význam aj pre spravodlivosť rozhodnutia vo veci samej. Odvolací súd akcentuje, že splnenie poučovacej povinnosti (§ 120 ods. 4 OSP) má rozhodujúci vplyv na rozhodnutie vo veci samej, na možnosť napadnúť toto rozhodnutie v riadnom, prípadne aj v mimoriadnom opravnom konaní, pretože jeho obsahom je významné obmedzenie predkladať alebo označovať v ďalšom konaní dôkazné prostriedky a skutočnosti, hoci objektívne existujú (tzv. neúplná apelácia), spravidla ide o poslednú reálnu možnosť predložiť alebo označiť dôkazné prostriedky a skutočnosti, ktoré by mohli priniesť skutkové poznatky nevyhnutné na úspech žaloby alebo účinnú obranu proti nej.

Ak súd prvého stupňa poučovaciu povinnosť v zmysle § 120 ods. 4 OSP nesplní, a odvolací súd v rámci odvolacieho konania na túto vadu neprihliadne (§ 212 ods. 3 OSP) a vo veci rozhodne, týmto postupom odníme účastníkovi možnosť konať pred súdom a zažalil konanie vadou podľa § 237 písm. f) OSP. (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 174/2005)

Odvolací súd preskúmaním súdneho spisu Okresného súdu Brezno sp. zn. 6C/274/2011 zistil, že v danom prípade nejde o nesporové konanie v zmysle § 120 ods. 2 OSP, ale sporovú vec, v ktorej má prvostupňový súd pred procesným rozhodnutím o skončení dokazovania náležite poučiť účastníkov v zmysle § 120 ods. 4 OSP, čo sa však v danom prípade nestalo, prvostupňový súd tak nepostupoval, pretože z obsahu súdneho spisu zjavne nevyplýva splnenie poučovacej povinnosti súdom v zmysle § 120 ods. 4 OSP. Uvedené pochybenie tak zakladá jednak potenciálnu možnosť nedostatočne zisteného skutkového stavu veci a jednak je spôsobilé privodiť porušenie práva účastníkov konania vrátane odporcu (ako odvolateľa) na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 OSP, resp. na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Za takéhoto stavu rozhodnutie prvostupňového súdu z hľadiska jeho procesnej správnosti, nespĺňa zákonné požiadavky v zmysle § 120 ods. 4 OSP a v dôsledku uvedeného tak ani zákonné požiadavky podľa § 153 ods. 1 a § 154 ods. 1 OSP, v ktorej súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že nepostupovanie v zmysle citovanej zákonnej úpravy, znamená porušenie základného práva občana na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, čo je dôvodom na zrušenie rozsudku v odvolacom konaní. V dôsledku

nesprávneho procesného postupu súdom sa odníma účastníkovi možnosť konať pred súdom a v tomto zmysle napadnutý rozsudok nezodpovedá aj princípu spravodlivého procesu (§ 1 OSP).

Podľa doterajšej judikatúry odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle § 221 ods. 1 písm. f) OSP treba rozumieť znemožnenie realizácie tých procesných práv, ktoré účastníkovi občianskeho súdneho konania priznáva zákon za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany jeho práv a oprávnených záujmov. Pokiaľ prvostupňový súd konal v rozpore s uvedeným, bola postupom súdu odporcovi odňatá možnosť realizovať jeho procesné práva, priznané v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chráneným záujmom a táto skutočnosť je dôvodom na zrušenie napadnutého rozhodnutia s poukazom na § 221 ods. 1 písm. f) OSP.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na účel odvolacieho konania v dôsledku uplatnenia opravného prostriedku, ktorým je zákonom predpísaným spôsobom dosiahnuť nápravu procesnoprávných, resp. hmotnoprávných alebo skutkových pochybení súdu prvého stupňa, keď aplikácia príkazu § 154 ods. 1 OSP vo vzťahu k rozhodnutiu odvolacieho súdu sa viaže na zohľadnenie takých okolností, ktoré vyšli najavo počas odvolacieho konania a zároveň môžu mať za následok zmenu alebo zrušenie rozhodnutia súdu prvého stupňa. Inými slovami, pôjde o prípad zistenia takých nových skutočností, ktoré budú mať vplyv na posúdenie vecnej správnosti prvostupňového rozhodnutia preskúmaného v odvolacom konaní. (III. ÚS 154/2010)

Z uvedených dôvodov preto krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia, keď okresný súd v ďalšom konaní vo veci uplatneného nároku navrhovateľky voči odporcovi na zaplatenie žalovanej sumy titulom uzavretej zmluvy zo dňa 25.03.2009 na poskytnutie výcviku a za účelom získania vodičského oprávnenia a na tomto základe poskytnutého plnenia dôsledne zistí skutkový stav vo veci vrátane splnenia si svojej poučovacej povinnosti v zmysle § 120 ods. 4 OSP, príp. vykonania ďalších dôkazov navrhnutých účastníkmi konania, ak to bude potrebné a až na základe takto zisteného skutkového stavu, súd vec môže právne posúdiť a potom môže vo veci rozhodnúť ohľadom uplatneného nároku navrhovateľky voči odporcovi vo vzťahu k žalovanej istine, aj príslušenstva (úrokov z omeškania).

V novom rozhodnutí okresný súd rozhodne aj o trovách celého konania, vrátane trov odvolacieho konania (§ 224 ods.3 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie prípustné nie je.